

De Tao van Genot

In de oude wereld geloofden mensen
dat genot hetzelfde was als geluk.

Dus zochten zij:

meer smaak,
meer bezit,
meer prikkels,
meer vermaak
en meer ervaringen.

Steeds opnieuw.

Want wat vandaag voldoening gaf,
voelde morgen alweer gewoon.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is genot werkelijk?"

De meester nam hem mee
naar een boomgaard.

Daar hing een rijpe perzik aan een tak.

De meester plukte de vrucht
en gaf haar aan de leerling.

De leerling proefde.

De vrucht was heerlijk.

"Was dat aangenaam?" vroeg de meester.

"Ja," antwoordde de leerling.

"En is daar iets mis mee?"

"Nee."

De meester glimlachte zacht.

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

eten zonder honger,
kopen zonder behoefte,
consumeren zonder tevredenheid,
en voortdurend zoeken naar een volgende prikkel.
Iedereen zocht genot.

Bijna niemand leek vervuld.

"Waarom maakt genot mensen niet gelukkig?" vroeg hij.

De meester keek naar iemand
die zout water dronk.

"Wat gebeurt er wanneer een dorstig mens
zout water drinkt?"

"Zijn dorst wordt groter."

De meester knikte langzaam.

"Zo werkt genot wanneer het
de plaats van vervulling probeert in te nemen."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... waarom verlangen mensen er dan zo naar?"

De meester wees naar een vlinder

die van bloem naar bloem vloog.
"Omdat genot natuurlijk is."
Hij keek rustig naar de leerling.
"Het leven kent schoonheid, smaak, liefde, muziek en vreugde."
De leerling knikte.
"Dus genot is niet verkeerd?"
"Nee."
De meester glimlachte zacht.
"Maar het wordt een meester
wanneer het een dienaar had moeten zijn."
De leerling dacht lang na.
Ze kwamen bij een muzikant.
De man speelde met volledige aandacht.
Niet voor applaus.
Niet voor geld.
Maar uit liefde voor de muziek.
Hij straalde meer vreugde uit
dan velen die voortdurend achter genot aan renden.
"Waarom?" vroeg de leerling.
De meester keek naar de muzikant.
"Omdat er een verschil bestaat
tussen genieten en najagen."
De avondzon kleurde de hemel goud.
Toen sprak de meester:
"De onbewuste mens gebruikt genot
om leegte te vergeten."
Hij keek naar de drukke stad.
"Maar de bewuste mens geniet
zonder zich eraan vast te klampen."
De wind bewoog zacht door de bomen.
"Want wat mooi is, mag genoten worden."
Hij keek naar de rijpe perzik.
"Maar wie zijn geluk afhankelijk maakt van genot,
wordt uiteindelijk slaaf van verlangen."
De leerling keek zwijgend naar de wereld om hem heen.
En voor het eerst begreep hij:
dat genot een prachtige gast kan zijn...
maar een slechte koning.

Geniet van wat het leven schenkt.
Maar zoek je vervulling niet
in wat komt en gaat.
Want genot raakt de zintuigen.
Maar vrede raakt de ziel.
En wie vrede heeft gevonden,
kan van genot genieten
zonder erdoor gevangen te worden. ❤️ ✨ ✨

